

ŽENSKÁ HLÍDKA

Podatelka M. Hurešová

MATČINO POLÍBENÍ.

Merma Filbauerová.

Ty, sladké, vroucí matky políbení,
nie v světě tobě rovno není,
jen ve tvém dechu pučí štěstí květy,
jen tvůj dech rodí věčné lásky vznehy.

Kdy nemívá se děcko blaženěji,
kdy štěstím větším očka se mu stkvějí,
než matička kdy políbena zhoucne
na tiskné sa rty úrodné v touze vroucí!

A mladá děťátka. Život volá v spēchu:
dnes úsměvem a zítra v bouři dechu,
dnes růží květy blav kol ti sklání —
a zítra trnem bolu srdce raní.

Ne pravé štěstí jest, co život skýtá,
to hvězda laská, jež haane, sotva svítá,
ne pravá láska ta, již rodí žiti,
to hvězdy záři — ta nehoje — jen svítí.

To dá ti svět! — Však nermuť duše svoji,
vždyť kouzlo jest, jež všecky záhy zhojí.
Jdi, matička kdy k srdci přitiskne tě,
pak co ti po všem, co ti po všem v světě!

Zas děckům budeš a tváří usmívavou,
jež k matce vztahuje svou ruku hra-
von,
to zlaté srdce všechen steak ti zkřítí
a polibkem ti šťastnou mladost vrátí.

O vřelé, vroucí matky políbení,
nie v světě celém tobě rovno není!
Vždyť, svaté matky rty neolibali,
ti štěstí ani lásky nepoznali!

JAK MÁLO SE CENÍ LIDSKÝ ŽIVOT.

Jak málo se cení lidský život, ukázalo se opět dne 21. července, v Chicagu, Ill., kde se potopila loď, zvaná Eastland, a přišlo tolik set lidských životů k utrazení.

A z jaké příčiny? Pouze nepozorností a ležerností zřízené a i vládních inspektorů. Není tomu příliš dlouho, co přišlo v Chicagu o život tolik lidí v divadle "Ire-quoise" a teď zase taková strašná rána, která zasáhla též do mnoha českých rodin.

Věru jest již na čase, by se věnovalo více pozornosti v ohledu bezpečnosti míst, kde se soustřeďují velké masy lidí. Vždyť přece stojí ten lidský život za to, by se naň bralo alespoň trochu ohledu!

POROVNÁVÁNÍ.

Vzdělání nebylo by nám mnoho platné, nebýt fakta, že nám jsme se naučili porovnávat a srovnávat systematicky vědomosti ve školách a v běžném životě. Školní vzdělání nám dává podklad ku soustředění našich myšlenek na předmět, o němž uvažujeme; naučí nás systematicky spojovat naše myšlenky v ladný celek, avšak bez porovnávání a srovnávání myšlenek a předmětů výsledky by neměly významu kýženého a nemohli bychom se honositi zkušeností, jimiž se tak rádi chlubitíváme.

Porovnávání a srovnávání nás stále pobádá dále a hlouběji zasvěcuje do předmětu ležícího před námi a výsledek pak je — zkušenost.

Náš silný pohlaví se vždy domnívalo, že žena není schopna soustředění myšlenek, poněvadž průměrná žena postarád školního vzdělání, jež zavilil "pán světa", avšak porovnávání a srovnávání odejmouti jí nemohli, aniž zabránili jí ve vývoji v pokroku a zkušenostech.

Žena, která svoji domácnost řídí porovnáváním, je vždy úspěšnou a bohatou na zkušenostech a dovědne následně přemýšlet o všem, co čte, úspěšný a zajímavý hovor věští.

Každá hospodyně by měla porovnávat výsledek své práce, tak aby byl uspokojivý ne jen pro ni samotnou, nýbrž i pro ty, s nimiž přijde do styku ve všeobecném obchování. Jak každé ženě, matce lehotit, když se o ni vyjádříme, že je to bystrá a zkušená žena a poměrně dosti uvědomělá.

Vezměte matky velikých mužů a sotva jedna jich měla školní vzdělání, kdežto 99 procent jejich vědomostí nabyla porovnáváním prací a výsledků svých a jiných a čtením o pokroku všeobecném. Zkušenost nabývá bez porovnávání a srovnávání je téměř nicím.

Nuže, milé spoludružky, porovnávejme stále naši denní práci a okolnostmi a zajisté pak každý pozitivní muž uzná naše snahy.

Zkušená žena je hotový poklad a zkušeností nabývávané porovnávaním.

NĚKOLIK SLOV O DÍVOČÍ VÝCHOVĚ.

(Věra Váňová v "Ž. Revu")

Několik dobře míněných slov o věci velmi známé, o které však nemáme přestat tak dlouho mluvit, dokud se našim matkám nevzdáje do krve. Mlím výchovu dívek s hlavním zřetelem ke vdavkám. Z plného přesvědčení pravím: "Otevíráte a matky, chcete-li dáti dečarům svým do života dar danajský, chcete-li jim dáti "kámen místo chleba", vychovávejte je pro vdávání. Je skutečně člověku líto, vidí-li dívku v plném rozvoji tělesných i duševních sil, která by mohla prostě těšiti se svému mládí a rozvíjet své duševní dary, jak má již plnou hlavu tajných a přec neutajitelných snah, aby se vdala, jak profanuje tou myšlenkou svoji krásu, jak se duševně prostituje. Nepravina, aby se dívky nevdávaly, nebo že dívka, která je vychována bez tohoto "ohledu na své budoucí určení", se nevdá. Vždyť mužové se také ne "vychovávají" vzhledem k svému pohlavnímu určení, nemluví se o nich stále jako o přístěch otech a proto se přec žení. Tak tomu má býti i u žen. Dejme dívkě dobrý, silný základ životní, staráme se o ní více o vytvoření charakteru než o to, aby se již od 13, 14 let dovolala libiti mužům, vychovujeme ji pro práci, se zřetelem k samostatnému životnímu povolání — a uvidíme, že se přes to vdá spíše a lépe, než mnohé z těch dívek, o nichž každý ví, že pasou po ženichovi, které vidíme na všech výletech, plesech a zábavách, které jsou stálo okrasou korna, stálým příslušenstvím kluzisti, tenisů a pod., a které brzy se vzdají nejen svému okolí, ale samy sobě, se vzdají se tím umělým pěstováním citů, které, kdyby přišly nezvaný, nečekány a nevymocovány, oblažily by je i jejich vyvolené. Taková slečinka na vdávání neumí se pravidle ani blížiti k mladému svobodnému muži jinak, než jako k svému přístupu ženichu.

Z řad těchto dívek rekrutuje se ten komický a přec politováníhodný, bohudký, teď již vzácnější typ "staré panny". Tu přichází ke k velkému rozdílu mezi vzdělanou svobodnou ženou a starou pannou. Dívka, která své životní povolání, svůj cíl vidí jen ve snátku, minul se svým životním cílem, svůj úhel vždy, ať vdaná ať svobodná, a s ním i duševní klid a lidskou důstojnost. Přirozené neče se žádná neprovdaná jen po snátku bažící dívka vzdáti tak hned usilování o tento svůj jediný, téměř od dětství vytknutý cíl a tak se stává, že její naděje a snahy o mnoho let přejíží skutečnou pravděpodobnost jeho dosažení, jakož i prostředky, na něž obyčejně bývá spoléháno, totiž mládí a tělesný půvab, aniž by snad si toho byla ona dívka náležitě vědoma. Tu poňná fáse, kdy se stává stará panna sméšnou. Konečně dochází k tomu, že neprovdaná žena pozná bezvyslednost svého usilování, hořkost života marně prožitého a cíle nedosaženého zalije jí duši, vzniká rozptřpenost, rozrušenost a podivinství, stranění se lidí, jejich úsměšky konečně prohlédne, což vede někdy až k onomu známému, až psychopathickému příluti ke zvirátím, jež je přirozeno u lidské duše, která si mimo muže jakožto manžela nedovedla mysliti bytosti již by milovala a práce, pro níž by mohla v tomto světě býti a boje proti zpátečnickovi uplatnit k svému i jiných pozhennání. Dívka stává se konečně starou pannou ubohou.

Netvrdím, že stav svobodné dívky samostatné je ideální; není jin práve tak jako stav svobodného neženatého muže. Cožlibát nebo nepravý pohlavní život je vždy závažnou dokonalého, harmonického vývoje lidské bytosti, ale vdané ženě bývá odepráno bytost své, její dokonale vyvinouti, je-li jí odpráno mateřství, resp. muži otevřívá. Ale u vzdělané svobodné ženy je to pouze teunný stránkou jejího osudu, jakou má každý člověk, třeba každý jinou; není ale žádného minuti se životního cíle, poněvadž ve snátku nikdy ebe svého neviděla, nýbrž prostě život.

ni okolnost, která může nastati a nemasí, není zde žádná sméšnost, protože není žádného nezdaru.

Vždy se mi líbí slovo "mužnost", a vždy se zarazím, mluvím-li o ženě, pátrám po souhlasném výrazu, který by vystihoval ony vlastnosti, které se tímto slovem zahrnují. Slova "mužnost" nemůžeme užíti o ženě, poněvadž tím se ihned mění jeho smysl, a "ženskost" má již význam jiný, daný mu již dávno od mužů, a myslí se jím ona odvislost, bezradnost a omezenost, která je velké části mužů a žen tak pohodlná, a nádvakem k tomu ona sentimentálnost a přeměnělost, o níž možno si tak znamenitě broustiti vtip, a již se jakožto citu měkého a povrchního netřeba obávat a s ním vážně počítati.

Až slovem "ženskost" bude se rozuměti souhrn vlastností ženy duševně i tělesně zdatné, harmonicky vyvinuté, bystrého rozumu, pevné vůle a zdravého citu, pak budeme v boji o dívčí vzdělání mnohem, mnohem dále než dnes.

Zatím pak se musíme radovati z takových úspěchů, které jsou předzvěstí, že boj náš není a neší a ve Valašském Meziříčí. Dnes ního moravského dívčího gymnasia a ve Valašském Meziříčí. Dnes gána je již možnost, vychovávat dívky racionálně a tím i přirozeně, neboť není přirozeno, pěstování tělo a násilně utlačování ducha právě tak u dívky, jako u bocha. Ten pak, kdo by chtěl ještě dnes upírati dívkám právo vyššího vzdělání, čím jim nejen křivdu sociální, ale zbraňuje jim zakoušeti rozkoše vědecké a poznávací, dopouští se na jich mladém duchu stejného hříchu, jakoby svázal a spoutal mladé a zdravé tělo lidské, zakazuje mu těšiti se z pružnosti ohebných svalů a v pocitů svěžešti a síly.

SPÁNEK LÉČEBNÍM PRO STŘEDKEM.

Spánek vrádněn jest konečně mezi léčebné prostředky. Obzvláště odporučován jest vřele pro vesikérvé nervové nemoci a v mnoha zdejším ústavech pacienti povzbuzováni a přidržováni jsou k celotýdním spánkům občasným, z nichž probouzejí se pouze na okamžik, aby pojedli a napili se. Doleeno bylo tím značných, ba v některých případech podivuhodných výsledků.

Vynálezem tohoto způsobu léčeni jest švédský lékař a pacient, který podrobil se jeho léčeni, musí se mu zcela odevzdati a jeho rukoum zdraví své svěditi.

Anna Novotná, South Omaha, 26. července 1915. — Prosím etěnou paní pořadatelku, aby tčeho několik mých vzpomínek v mlé mně tak "Ženské Hlídky" uveřejnila a také doufám, že ními etěné čtenářstvo neunavím. Je dne, právě svátek sv. Anny a tu maně vzpomínky moje zaléty do krásné stovčatě Prahy, v té dálné mlé naší etěně. Tentokráté den ten byl v mém životě nejkrásnějším Svátek sv. Anny připadl právě na pondělí jako letos. Když jsem tehdy v neděli sklízela úbor se stolu, tu mne moje paní oslovila — Anna, dnes nebudeš namáčet prádlo, jako jinou neděli — zítra je tvůj svátek! Ráno se hezký oblékně a přijdeš ku sv. Jakubu, totiž do kostela u Týna, do kaple sv. Anny na mí sv. a zůstaneš tam přes kázání a odpoledne po obědě tam půjdeme všichni a ty s námi — je ně na den sv. Anny velká pouť. Moji zaměstnavatelé byli totiž velcí, právi staročestí katolíci a tudíž den jmenin každého člena své rodiny okazale světili, nevyjímaje ani své služebné děve. — Bylo v pondělí ráno. Jdu z kostela a sotva přijdu k domu a zavoním, již slyším klečnu, jak běží dolů po schodech spēcha mi otevřít. Když pak vkročila jsem do kuchyně, tu nejdříve máj pohled spočinul na plotně v místech, kde obyčejná stává máj koflík kávy, když po každé v neděli navrátním se z kostela. Však místo ono bylo tentokráté prázdno. A tu jsem si pomyslela — snad moji paní na mne dnes s kávou zapomněla, a já právě dnes mám takový hlad! V tom však již se u pokoje otevřívá dveře a moje paní volá — Anna, pojď se sem! Učinila jsem dva skoky a již stojím v pokoji. Však co se mně to tu zjevilo? He, tam stojí máj obvyklý koflík s kávou a hned též všichni vstávají od stolu a, spēchajíce ke mně, podávají mi ruce s

pláním mně šťastného a veselého svátku a zároveň mi sděluji, že dnes budu společně s nimi snídat v pokoji u jejich stolu. A tu jsem v radostném překvapení nad laskavou jejich pozorností v tichý plác propukla. Tak tehdy skončil máj svátek v Praze a od té doby na den sv. Anny vždy v blahé upomínce zalétám myšlenkami tam do té naší tolik těžce zkoušené milené české vlasti, kde mladší svoje leta jsem prožila. — Tento dopis je mým prvním příspěvkem do "Ženské Hlídky" a proto doufám, že paní pořadatelka bude shovívavou. Srdečný pozdrav na všechny etěněné a čtenářky mlého mi "Pokroku"!

Etěná paní! Toť věru milá upomínka na mladá léta. Člověk vždy rád v myšlenkách zalétá tam, kde prožil svoje mládí. Díky za dopis a bude mne těšiti, když častěji navštívíte naši "Hlídku". — S pozdravem — Pořadatelka.

Emila M. Tůmova, Dorchester, Nebr., 27. července 1915. — Etěná paní pořadatelko "Ženské Hlídky"! Vzpomněla jsem si, že se zase musím mezi vás podívat a sdělit s vámi, že zde u nás příliš často přáí ačkoli já si z toho mnoho nedělám, jen když totiž moje zamilované květinčky hezky rostou. Dovolím si vám též oznámit, že na druhý měsíc pojednu na návštěvu k bratrovi do Pender, Nebr., kde budu chodit do školy. Až pojedeme s maminkou přes Omahu, tu musíme tam též navštívit tetičku Marii Frikovou, kterou jsem ale ještě neměla potěšiti osobně poznatí. Ovšem že bychom též vás, paní pořadatelko, rády navštívily, budeme-li totiž míti tolik času. Srdečně zdraví paní pořadatelku, všechny etěněné, jakož i moje kamarádky Jennie a Boženku Charanzovy v Hamilton, So. Dak.

Josefina Tůmová, Dorchester, Nebr., 27. července 1915. — Etěná etěněnky, jak se asi všecky máte v tom letošním mokřím roce? Nám zde též neustále prší, což ovšem má velmi zhoubný účinek na žně a nyní i na mláčení, ježto posud téměř každého dne prší. Za to ale jest velká radost podívat se do těch zahrádek, kde vše tak utěšeně roste, že jedno druhému téměř již překážá. Však co dělat? Musíme to vzít tak, jak nám to přijde. Při tom ten čas a ta naše leta nám tak ubíhají, že budeme hotovi dříve, než se nadějeme a zapadneme tam, kde jednou všichni se sejdemé! Dne 7. června byla jsem v Omaze z lékařskou poradou, tak že mi jest nyní opět paněk lépe. Milá etěto Vítámvasová, musím Vám též sdělit, když jsem přijela do Omahy na nádraží, tu jsem se na všechny strany rozhlížela a sama u sebe jsem si pomyslela, kdybych tak nyní o té tetě věděla, tu jistě bych se k ní hned rozběhla. Když ale jsem si uvědomila, že bych vás ne našla, tu vesdla jsem do káry a jela k mé svagrově, jež bydlí na 33. ulici, což je od nádraží hezký kousek cesty vzdáleno. Tam jsem se zdržela od neděle do úterý a pak zase hajduj domů. Však po přjezdě cítila jsem se opět jaksi nemocnou, několik nyní jest mi opět poněkud lépe. Na druhý měsíc mám před sebou zase jiný výlet a siet budu doprovázet svoji Emilku do Pender, Nebr., kde máj syn se snaheou si moji dečrušku tam velmi přejí a slibují, že budou posílat jí do školy. Máme jen ji doma a tu se mi bude po Emilece zaléti stýskati. Však asi včelím víte, jak to člověku za tožké přijde. Takto ale si myslím, že škola jest pro každého dobrá. Nuže, tetě Vítámvasová, až tedy přes tu vaši Omahu pojedeme, tak bychom vás též rády navštívily, jestli Váště budeme moei nalézt i nejlépe by as bylo, kdybyste nám takhle poschla přijiti naproti, to věru by nám bylo až nevjatnějším, ježto bych vás skutečně velmi ráda uvítala. — Dopis paní Havlíkové z Kansasu též mne velice zajímal. Milá paní, to už je nás žen takový osud. — Pak paní Anna Proková v té Dakotě, jak pak se tam máte? Také Vám tam tolik přáí! Myslím si, že asi ano! Pozdrav Vám a celé Vaší rodině, jakož i paní pořadatelce a všem etěněným "Pokroku".

Etěná paní! Bude nás zajisté těšiti, když nás navštívíte. Ráda bych Vás též osobně seznala. Vaší červecně přejí úspěch a Vám, by se po ní příliš nestýskaly. Srdečně Vás zdraví — Pořadatelka.

Etěná paní! Děkuji za dopis a obdivujeme vás, že v tak úctyhodném věku — 80let ehováte tolik lasky ku etěni a psaní. Též i vás srdečně zdraví Pořadatelka.

Nechte chlapce a děvčata nakládati zeleniny a ovoce vykonávat.

George E. Farrell, vládní znalec, v min. týdnu na omašských školách Castellar a Saratoga a v budově Y. M. C. A. pořádal před volným shromážděním žen velice poučné a nanejvýše zajímavé přednášky, vztahující se na zavazování a nakládání zeleniny a ovoce. Demonstracní tyto přednášky měly býti konečným pokynem v letním zápatě místního zahrádnímu klubu, pod dohledem E. E. Dalea. — Nechte chlapce a děvčata nakládati vykonávat, při zahájení přednášky radil pan Farrell, "Mnohá z vás, ženy, toužíte učevati se společenským záležitostem. kdežto kdybyste na místě toho vzaly čtyři neb pět dívek a chlapců, přidržovaly je během léta ku práci v zahrádce a potom ukázaly jim, jak by měli své ovoce a zeleniny nakládat, mnohem více skutečných služeb a dobra byste tím vykonaly. V městě Omaze jest na 8,000 akrů prázdneho a ladem ležícího pozemku, na kterém dala by se tolik zahrádních výrobků vypěstovat, že by se jimi mohlo celé město zásobovat. Nemůžete žiti pouze na maso, bramborách a chlebu, musíte míti též zeleninu. V této zemi spotřebuje se více masa, nežli v kterékoli jiné na světě. A

oslaví pětistého výročí Mistra Jana Husa, ehei vám též nyní sdělit, jak já jsem je světila. Celý den jsem plakala, nebo jsem byla nanejvýše dojmoutá. — Zabloudila jsem myšlenkami svými do minulosti, pokud totiž sama mohu se pamatovat, kdy se tehdy jména Jana Husa nesmělo ani vyslovit. Co jen ti naši předkové museli vytrpět a ještě, když já jsem chodila do školy, pamatují, jak byl Jan Hus všemi kacerován. — Knihu, která o Janu Husovi a Janu Am. Komenském pojednává, měl otec můj uschovanou a nikdo se nesměl v místa ta přiblížit. A ještě na tom všem nebylo dost, neboť eo všecko nyní musí ti naši vlastenci vytrpět a nejen oni tam, ale i my zde. — Sama téměř celé noci probdím a stále prosím Boha, aby utrpěni to bylo ukráceeno. Věřím a doufám, než ta moje osmdesátka etěvě dveře, to jest 11. listopadu 1915, že uvidíme a uslyšíme něco jiného, neboť žádná lidská moe není tak silnou, aby to urovnala. A kdyby až urovnaly se světské záležitosti, jsou tu ještě náboženské, přes to snad to přece nějak dobře skončí, ježto každá dobrá věc musí býti vybojována. Musím se vám svěřit, že jsem též Husitka a Táboritka a siet ta pravá a k tomu bojojnice Boží, niemělo vzalo by mne to příliš času vác vám dopodrobna vysvětlit. Tolik ale mohu říci, že pla jsem z kalicha, z něhož pivali Husité. Pocházím z Kolumbina a tam je posvátný ten kalich v evan. chrámu v Kolíně. Kalich ten vykopán byl z hlíny, kde dělali eihly a zároveň byl i mée narben — památka ku to skutečných Táboritech. Redakce ve výročním čísle, "Pokroku" sděluje, že "Pokrok dosti zkoušek za tu 41 let předčel. Jest tomu 40 roků, kdy přistěhovali jsme se do Ameriky a siet přímo do Crete, Neb. Tehdy máj manžel ihned sháněl se po nějakých novinách a tu byl mu nabídnut "Pokrok," kterýžto časopis od té doby stále po 30 let jsme odebírali. Na to počal se mému manžel krátit jaksi zrak, tak že byl mée eteni zanechat a proto také "Pokrok" jsme zastavili. Též něco o počasí a úrodě — obilí jest téměř všechno posekáno a též něco již vymláčeno, ačkoli část se vymláčí sama, neboť se namoze ani nesekalo a také velmi málo to sype. Slámy jest siet dosti, za to ale zrní pomalu a co se vymláčí také si skoro všechno mašinári přivlastní. Kukuřice zde skoro nikdo nesázal a která je přece nasázená, není opět obdělána. Vojtěška se siet vydáfila, ačkoli jedna se se jí zkazila a druhá jest již téměř úplně sklizena. Nyní počíná býti zde spēcha snehu. Nyní počíná dosti dobře mláti. Tonu též v obavě, když uslyšela jsem o té hrůzostrašné události v Chicagu, kde dečra má syna, jenž tam dodělával lékařským zkouškou, zdali totiž též nezahynul. Myslím, že nyní budu muset dopis svůj ukončit a proto přijmete všichni srdečný máj pozdrav!

Etěná paní! Děkuji za dopis a obdivujeme vás, že v tak úctyhodném věku — 80let ehováte tolik lasky ku etěni a psaní. Též i vás srdečně zdraví Pořadatelka.

Nechte chlapce a děvčata nakládati zeleniny a ovoce vykonávat.

George E. Farrell, vládní znalec, v min. týdnu na omašských školách Castellar a Saratoga a v budově Y. M. C. A. pořádal před volným shromážděním žen velice poučné a nanejvýše zajímavé přednášky, vztahující se na zavazování a nakládání zeleniny a ovoce. Demonstracní tyto přednášky měly býti konečným pokynem v letním zápatě místního zahrádnímu klubu, pod dohledem E. E. Dalea. — Nechte chlapce a děvčata nakládati vykonávat, při zahájení přednášky radil pan Farrell, "Mnohá z vás, ženy, toužíte učevati se společenským záležitostem. kdežto kdybyste na místě toho vzaly čtyři neb pět dívek a chlapců, přidržovaly je během léta ku práci v zahrádce a potom ukázaly jim, jak by měli své ovoce a zeleniny nakládat, mnohem více skutečných služeb a dobra byste tím vykonaly. V městě Omaze jest na 8,000 akrů prázdneho a ladem ležícího pozemku, na kterém dala by se tolik zahrádních výrobků vypěstovat, že by se jimi mohlo celé město zásobovat. Nemůžete žiti pouze na maso, bramborách a chlebu, musíte míti též zeleninu. V této zemi spotřebuje se více masa, nežli v kterékoli jiné na světě. A

Etěná paní! Děkuji za dopis a obdivujeme vás, že v tak úctyhodném věku — 80let ehováte tolik lasky ku etěni a psaní. Též i vás srdečně zdraví Pořadatelka.

Nechte chlapce a děvčata nakládati zeleniny a ovoce vykonávat.

George E. Farrell, vládní znalec, v min. týdnu na omašských školách Castellar a Saratoga a v budově Y. M. C. A. pořádal před volným shromážděním žen velice poučné a nanejvýše zajímavé přednášky, vztahující se na zavazování a nakládání zeleniny a ovoce. Demonstracní tyto přednášky měly býti konečným pokynem v letním zápatě místního zahrádnímu klubu, pod dohledem E. E. Dalea. — Nechte chlapce a děvčata nakládati vykonávat, při zahájení přednášky radil pan Farrell, "Mnohá z vás, ženy, toužíte učevati se společenským záležitostem. kdežto kdybyste na místě toho vzaly čtyři neb pět dívek a chlapců, přidržovaly je během léta ku práci v zahrádce a potom ukázaly jim, jak by měli své ovoce a zeleniny nakládat, mnohem více skutečných služeb a dobra byste tím vykonaly. V městě Omaze jest na 8,000 akrů prázdneho a ladem ležícího pozemku, na kterém dala by se tolik zahrádních výrobků vypěstovat, že by se jimi mohlo celé město zásobovat. Nemůžete žiti pouze na maso, bramborách a chlebu, musíte míti též zeleninu. V této zemi spotřebuje se více masa, nežli v kterékoli jiné na světě. A

to jest příčinou, že také spotřebujeme více patentních léků, nežli kterákoli jiná země."

Přítomné ženy velmi pozorně sledovaly zrušeného vládního znalce, jak všecko kráje, obdělával a obratně s nádobami zacházel a jak opatrně si počínal, když na lahve a různé nádoby víčka upevňoval. Pan Farrell při nakládání polní následující návody: 1.) Smoete nejdříve zeleninu ve vařící vodě, potom ji ponořte do studené vody. Tim uvolní se slupka a ustálí barva; utuží ji a závadnou kyselinu odejme. — 2.) Odstraňte slupku a stonky, a přímo vložte zeleninu do nádob a do každé kvartové nádoby přidejte čajovou lžičku soli, načež upevněte na nádobu poklopek. — 3.) Sterilizování nádob děje se ve větších nádobách, tak aby byly ve vodě alespoň palec ponořeny a nechte je dostatečně povařit; pak je vyndejte a uzavřete. — 4.) Nachází-li se zavazování ve skleněných nádobkách, uložte je v místech, kde nemá demní světlo přístupu. — Pan Farrell dále upozorňuje, že nepodařené nakládání zavazuje v osmdesáti procentech poškozenu víčka. — Vodu nutno přivést do náležitého varu, majli se škodlivé zárodky na ovoci a zelenině umrtviti. — Zelenina a ovoce mají býti zavazování a nakládání čerstvé. Dvacetý čtyři hodiny po očesaní nakládání jest 4kráté tak těžké. — Jsou-li nádoby jinak čisté, nemusí se vyvářet. — Nerozkrajujte věci k nakládání — nakládejte je v celosti. — Parafin kolem víček přiložte po 20 minutách. — Červená řipa udrží larvu, ponecháte-li ji celou s kouskem korínku. — Při dávání vařící vody do sklenice vyvarujte se pruvanu, praskají. Můžete sklenice dříve ponořit do vlažné vody. Nepoužívejte nikdy víček dvakrát. Kupte si pokadě nové. — Upotřebujte těch nejlepších gum a abyste zápach po gumě odstranily, nechte je tři minuty povařit. — Nena-kládejte špenát, višně, jahody, rebarboru, tykev (pumpkin) a dyně (squash) do obyčej. plechových krabic, nejsou-li pro ten účel zvláště připraveny. — Skleněné nádoby nejsou o nic lepší a více zdravotní nežli plechové, pouze že déle vytrvají. — Přímáeová otrava nemá co činit s plechem. — Dobře sterilizovaná ovoce nemusí býti ukládáno do sklepa. Chcete-li otevřít nádobu, ponořte ji vřelém do teplé vody, nebo použijte patentních přístrojů. — Nejobtížnějšee zeleninou k nakládání jest hrách, fazole, kukuřice a chřest (špargl).

Nemohl jísti. Člověk někdy tak náhle zeslábne, že jest neschopným i pracovati i jísti a tu pak rychle síly jeho klesají. Pan Boleslav Steltonis byl na tom právě tak, soudě dle dopisu jeho. Napsal nám takto: "Srdečně Vám děkuji za váš výborný lék, kterýž mi vrátil mé zdraví. Před tím nemohl jsem jísti ani pracovati, ale, jakmile začal jsem užívati Trinerovo Léčivé Hořké Víno, vrátila se mi i chuť k jídlu i síla k práci. Nevěřil jsem před tím v léčivost Vašeho léku, ale nyní jsem o ní přesvědčen. Bol, Steltonis, Peacock, Mich." — Mnoho lidí pochybovalo o tom, že Trinerovo Léčivé Hořké Víno má tak velikou léčivou sílu, až se sami o ní přesvědčili. Ono jest výborným prostředkem v chorobách žaludku a střev, zvláště zácpy a následků její, nahromaděný plynů v těle, zvracení, nečistoty krve, nervoznosti. Cena \$1.00. V lékárnách. Jos. Triner, velko-výroba léků, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

Trinerův Liniment rychle zabíjí bolesti ve svalch i kloubech, otekliny, vyknutiny, přitese dlehu v revmatismu a neuralgii. Cena 25 a 50c, poštou 35 a 60c. — Advertisement

Chcete se naučiti anglicky za tři měsíce? — Objednejte si u nás učebnici profesora Zmrhala: "Anglicky snadno"

Pouze 50c, poštou 55c

POKROK PUBLISHING CO., 1417-19 So. 13. Str., Omaha, Nebr.

E. H. Vrána & Co. architekti a inženýři.

Vyhotovují plány na všeho druhu budovy — velké obhivarské obchodní budovy, školy, kostely a jiné. Inženýrskou práci jako stoky a podlahy — Úřadovna: 875-77 Brandeis Bldg., Omaha, Nebr.